

ЦИЈЕНА:

За Дрну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 кр. на по године 6 круна.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштанском упућеном, само и поновремено администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручијо: г. Перу Рамадановићу, К. Д. агену у Котор.

Донет се шаље Уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 хелера за први пут, а за сваки даљи пут по 2 хелера.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Главни уредник: Милош Живковић

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ.

— На Ђурђев дан, крсно име Владачког Дома, у саборној манастирској цркви била је архијерејска литургија, на којој је присуствовао Његово Височанство Књаз Мирко са многобројним великодостојницима и народом.

Послије службе великодостојници са чиновничтвом и одличним грађанима ишли су у Књажев Двор, где је у име одсутне Књажевске Породице примао честитања маршал двора г. М. Церковић, а по таме су сви ишли на честитање Његовом Височанству Књазу Мирку.

— Његово Краљ Височанство Књаз Господар са Својом узвишеном породицом и пратњом приспио је у сриједу у вече у Карлсбад, где ће, по савјету признатих бечких лекара, неки вријеме провести ради поправки порушеног здравља.

— У прошлу суботу у подне Његово Царско Краљовство Величанство Франц Јосиф I посетио је у Бечу у „Хотелу Бристолу“ Његово Крљевско Височанство Књаза Господара и Књажевску Породицу.

— Њихова Краљ. Височанства Књаз Данило и Књагиња Мелница отпутовали су из Карлсбада у Францсбад.

— У име грађанства цетињског председник цетињске општине г. Саво Вулетич упутио је г. др Перавићу питање о стању здравља Његовог Краљ. Височанства Књаза Господара, на што је из Карлсбада од г. Перавића, личног лекара Господаровог, стегао одговор, да су високи путежици у здрављу присијели у Карлсбад, да је стпочело лијечење и да је стање Господарево потпуно задовољавајуће.

— На дан рођења Његовог Величанства Царице Руске Александре Феодоровне у ведељу у 11 1/2 час прије подне било је благодарене у

дворској капели, које је ослужио са свештенством Његово Високопреосвештенство Митрополит Господин Митрофан.

На благодарене су присуствовали: Његово Височанство Књаз Мирко, чланови Књажевске Владе, секретар царско-руског посланства г. Стаји, руски војни аташе потпуковник г. Потапов, официреки кор цетињског гарнизона и наши великодостојници.

По благодарене у посланство су ишли на честитање Његово Височанство Књаз Мирко, Његово Високопреосвештенство Господин Митрополит са свештенством господа министри и остали великодостојници војног и цивилног реда са одличним грађанима.

— У уторак 25 тек мј одржат је у манастирској цркви помен пок Књагињи Марији Чинводејствовао је Високопреосвештени Митрополит г. Митрофан уз асистенцију мјсног свештенства.

Помен су присуствовали Њено Височанство Књагиња Наталија, напн министри, великодостојници, маса чиновничтва и грађанства.

— Његово Височанство Књаз Мирко био је отпутовао у Крушевац и отуда у Острог, па се вратио на Цетиње у четвртак у вече.

— Господин Максимов, царско-руски посланик, отпутовао је у суботу у Дубровник.

— Геп граф Сергеј посланик Француске Републике при нашем двору, вратио се из Дубровника на Цетиње.

Отварање Думе у Русији

О отварању руског Народног Представничтва у Петрограду добила смо овај специјални извјештај.

Петроград, 27. априла Јуче су се чланови Државног Савјета и Думе први пут, послје позивања Св. Духа

у капели Зимске Палате, састали у великој дворани Св. Ђорђа, и том приликом Цар је отворио Думу овим говором: „Старајући се за драгу отаџбину, повјерену Ми Божјим промислом, ријешио сам се, да сазовем представнике варода ради заједничког законодавног рада. Имајући тврду вјеру у срећну будућност Русије, ја поздрављам најсрдечије Вас изабранике мојих поданика. Пред вама је тежак и компликован задатак, али ја сам увјерен да ће вас у томе помагати ваша љубав према отаџбини и жеља да јој користите. Од своје стране ја ћу бранити све неоторивне установе, које сам вам дао у тврдој нади, да ћете свим својим силама служити отаџбини са самопрегорењем, да ћете проучавати потребе земљорадника, који су ми тако драги, да ћете посветити сву пажњу народној просвјети и подизању његовог благостања, не скидајући с ума, да су за величину државне подједнако потребни слобода и ред, засновани на законима. Дао би Бог да се моје жеље остваре да бих своје сину могао предати у напљедство државу уређену и просвијећену. Нека Бог благослови заједници мој рад са Думом и Државним Савјетом, и нека би Бог дао да данашњи дан буде дан обновљења моралне снаге руске отаџбине, дан препорођаја најбољих њених сила. Приступите сада с поштом раду, на који сам вас позвао и докажете да сте достојни царевог и народног повјерења. Бог помагао мени и вама!“

Царева бесједа пропраћена је урнебесним клицањем и свирањем царске химне.

Петроград, 27. априла. — Послије отварања Државне Думе народни посланик Муронцев пошао је на трибину, и бурно је поздрављен. Посланик Петрункијевић тражио је од Муронцева ријеч, па је рекао, да прва мисао и прва ријеч народних

посланика мора да буде посвећена онима који су жртвовали своју слободу да би ослободили отаџбину, а који из тамница пружају руке за ослобођење. Пошто се стигало пљескање, којим је Петрункијевић поздрављен, Муронцев је одговорио, да је Петрункијевићева мисао врло лијепа, али да је први посао једног парламента, да се констатираше, да се изабере председништво и његов резултат јави Цару. — Дума је по томе приступила избору председништва.

Петроград, 27. априла. — Пошто је државни секретар Фриш поздравео Думу говором, у коме је нагласио да јој је загарантовано право законодавства, слобода говора и слобода штампе, важеливши народним посланицима срећан рад, изабрани је за председника професор Марцов из Москве.

Политичка хроника

Послије земљотреса и вулканских ерупција дођаше на ред министарске кризе, раднички штрајкови, атентати бомбама, анархистичке и ројалистичке завјере и избори.

То је билтен политичког стања у свијету од ових неколико дана.

Агитује се, држе се ватрени говори, развијају се и најфантстичнији планови пред гомилама слушаоца, сукобљавају се представници власти са народом, напуштају се министарске фотеле „забог изаномолости“, чују се трескови бомба, шапат нихилиста, подземца тутњава оних, што хоће да створе државу у којој би сви имали једнака права, али не у дужности, и на пошлетку изнад свега тога стоје написане ријечи: тако народ хоће!

Бирао је народ великог сјенорног словенског царства; бирао је и поглао у своје представничтво све саме крајње опозиционаре прошлог

енглески, грчки и француски. У Кавали постоји филијал солунске банке.

Недалеко од Драме налазе се још два важна трга која сам такође посетио путујући железницом у Дедеагач *. То су Кванти (Скече) и морско пристаниште Дедеагач. Увоа робе у Кванти, која има живу железничку станицу, био је 1895 године много већи (са два милиона динара) но 1894 год., по свој прилици ради већих потреба, а поводом грађанва железничке пруге. Године 1895 увезено је на овај трг преко Porto Lidoва равне робе у вриједности око 8,000,000 динара, а извезено је 1895 год. робе за 6,850,000 динара. — На Кванти подружних пут вози.

Дедеагач, крајњу тачку нове железничке пруге Солун—Дедеагач, удаљену од Солуна 442. километара, од Сереса 282 километра, а од Драме 211 километара. Дедеагач је сада важна трговачка тачка, а лежи близу утока Марце у море. Ова варошица спојена је железницом већ одавно са Једреном, и тиме са Цариградом и Европом, а од 1. априла 1896. г. и са Солуном. Варош је сасрађена скоро сва на земљишту железничког друштва „Оријента“. Дедеагач се врло нагло подигао. Преграђења пруге за Једрене, на томе мјесту је било само неколико рибарских колиба а сад је ово читава приморска варошица. Ма да Дедеагач има врло незгодно пристаниште, отворено свима вјетровима и плитко, ипак му је трговина прилично жива. Увоз 1895. год. преставао је вриједност од 23,800,000. динара. Године 1895.

* Из Драме идући Дедеагачу прошао сам кроз диван кланец Ложицког, нун природних лепота.

ЛИСТАК.

ПО ИСТОЧНОМ ДИЈЕЛУ МАКЕДОНИЈЕ

Кавала. — Јенице. — Путеви — Принаводња и прерада дувана, трговачки и привредни подаци о Кавали и Кванти. — Дедеагач. — Уток Марце у море. — Драма. Кавала и сусједне области у прошлости. — Русевине тврђага: Момчилове, Влохине и остали споменици и старине. — Нетачности географа Хаџи-Келџе.

— Из путописа Ивана Иванића*).

Кавала је варош што живи тако рећи само од дуванске трговине. Удаљена је од Драме шест сати на кољима. Има 5357 становника (2752 мушких и 2605 женских), 1627 куће, 374 дућана, 221 магазин, 29 кафана, 32 пекарнице, 3 хотела.

Кавала се вјеро подиже, тек је 1896 г. назидано 62 нове куће, 10 магацина, 7 дућана. У Кавали има 3 цркве, 4 чамбије, 8 мухамеданских и 4 немухамеданске школе. Стари кедиф (хидф) Египта Мехмед Али паша био је велики добротвор Кавале. Он је сазидао инжењерски дам (Мендне хане), зграду за богословију (медресу), зграду за библиотеку, а осим тога оставио једно имање (вакуф) за исхрану ђака турских

* У Биограду је изашло велико дјело Ивана Иванића „Македонија и Македонци“ (опис земље и народа), са 312 старина и 43 слике. Издање је врло луксузно и стаје 6 динара. Иашло је у издању Савића и Коки, у Биограду. Из те књиге доносимо овај подлистак.

За леђима има Кавала Јенице, чувено са производње дувана, и плодно драмско поље. Преко кршевитих планина што окружавају Кавалу, воде два колска друма, један иде у Јенице, други у Драмју. У овом се крају, иначе, јако осјећа оскудица добрих путева. Покренуто је већ питање на мјеродавним мјестима, да се и у предјелима, кроз које пролази нова пруга Солун—Дедеагач саграде добри друмови, на рочишту у долинама родоско планине. На једном знатном дијелу те пруге од Анчишта до Кванти (Скече), предјелу, дакле, који производи највише дувана, жељезница не пресијеча ни један пут, а кола су сасвим непозната ствар тамошњем сељаци. Међу тим, баш тај предјел обилује у долинама дуваном, а у планини дрветом, особито ораховином и сај се већ, али наравно само ва самару, извози прилично ораховине преко Кавале.

У радионицама за сортирање дувана у Кавали раде сваке године преко лета до 8000 радника (људи, жена и дјце). Пошто је главна трговина Кавале дуван, њен је извоз представљао 1895 године вриједност у 14,000,000 динара у злату, од чега пада само на извоз дувана 11,000,000 динара у злату. Увоз је пак мањи. У редовним приликама просјечно годишње 4,500,000 динара. Једни је 1895 г. скочио увоз на 6,900,000 динара, ово поглавито с тога, што је друштво за грађење жељезница Солун—Дедеагач увозио велику количину гвозђарије и хидрауличког креча за своју потребу, па и животне намирнице за раднике на прузи. Сад, пошто је пруга готова, увоз робе нагло опада, а сва је прилика, да ће доцније још више опасти за то, што је и за саму Драмју, која се досад служила Кавалом, као извозном

тачком, Солун плоднији трг, под условом да се на жељезницама смањи подвозна тарифа.

Увоз у Кавалу у то најважнијих артикала био је у 1895 год.

Table with 2 columns: Item name and value in dinars. Items include Kava, Sheber, Navo, Xidr krec, Jekosri, Koњak, Papir za cigarete, Braшно, Plimune izrade, Gvoњariја, Manufiktura, Uље, Petroлеј, Pirinац, Murska со, Сола, Сапун, Шпиритус, Палидрвца.

Извоз Кавале: Најважнији артикли извоза били су 1905 год.

Table with 2 columns: Item name and value in dinars. Items include Дуван, Рана (серезалије), Крже, „Аба“ (суко), Намук, Вртарска производи, Сољеза риба, Шипарка.

У кавалско пристаниште ушло је и изашло 1895 год. 343 парна брода (192,000 тона) и 1903 једреначе (20,500 тона). Та бродови били су аустро-угарски, турски,

режиму. Из самодржавља у — де мократију.

Прасак бомба одјекнуо је чак у Паризу. Или је, по ријечима чувеног цензора из 18. вијека благообразног Туманског, легла бомба у пихилистичким подрумима у Русији, а фитиљи се пружају на Запад, гдје се припаљују, или су фитиљи у Русији, а бомбе на западу. Ономадашње експлозије бомба у Паризу посвједочиле су пошљедње. Они што хоће све да разурше, који су екстракт смјесе данашњег песимизма, сиротиње и бијесе, и којима се више не допадају ни држава, ни друштво, учинили су да експлодира једна бомба на париским булевару, да би објавила свијету, да се њихов прасак може да чује и тамо, гдје се влада само по вољи народној.

И у просвјешћеној Француској ових дана народ бира своје представнике. Требало је да се сазна народно мишљење о новој влади и о свему о чему народ може да мисли, па је замолен да изађе на биралиште. Да ли је досадашњи резултат избора хтио да покаже да народ не мисли онако како се жели да мисли, или је можда показао оно, што не мисли? Појачавају се двије крајности у француском народу: конзервативци и социјалисти са антидржавним идејама. Није ли то потајни, управо подземни савез оних, чији је заједнички комплот против Републике неки дан отворен у Паризу? Једни хоће цара са дворским котеријама, интригама, блеском и сјајем; други хоће да сруше државу, да оборе војску, униште народне идеале. Обојима је на сметњи — Република, која представља ред и умјереност.

Бира се и у најуставнијој држави — Угарској. Неколико мјесеци, истина, вије била најуставнија чак ни уставна, али кад Кошутова гарда претпостави лукаво пружање руке измироња Бечу плотунима, уличним барикадама, експеди у иностранству и вјешалима, тад Угарска опет постаде најуставнија. Ко није спреман на борбу са брзометним пушкама једног режима, тај мора с њиме да се погађа. Кошутови шљобеници изабрали су пошљедње, одрекли се најглавнијих захтјева, па су извели народ на избор. Народ им је дао огромну већину, али су се пробудили и народности, које такође хоће да живе.

Избори у Хрватској и Славонији створили су право изненађење. Зар народ, који је годинама давао већину

ушло је у деогачко пристаниште 398 пароброда (292.971 тона) и 1700 једрача (24.394 тона). Бродови су били француски, енглески, њемачки грчки и турски. Нова жељезничка пруга (Junction Salonique Constantinople) допринијела врло много трговинском развоју Дедеагача.

Употребно сам прилику, да из Дедеагача одем до ријеке Марице, пошто сам већ ријеку Месту (Несту) пребродио. Сем мочарног земљишта око утока заиста мутне али велике Марице у море, и некилико врло бијелих турских села нијесам тамо ништа допаднег видео, али сам ипак жељео да видим Марицу, на чијим се обалама одиграо први чин трагедије српског народа, и моја се жеља да видим Марицу овог дана испунила. До Чермена и „Срб синдили“ (пораз Срба), мјесто маричке битке 1371. год., која је по пошље днама својим изазвала царчање и прашаст српског царства и претходила, управо створила косовску катастрофу, — нијесам могао ићи, јер је то по нас Србе судбоносно мјесто одавде врло удаљено. — али сам бар угробио да одем и видим на један тренут Марицу на утоку њену у море, дакле, да видим најкрајњу границу старе српске царевине.

Вративши се са утока Марице у Дедеагач, ја продужих сјутра дан вазом пут назад у Драму.

Драма и драмски санџак, као и цио простор, који сам до Марице прошао, имали су видну улогу у историји Македоније и старе српске државе. Бацимо кратак поглед на те догађаје.

Филипија, (данашњи Филидепек), била је 42 године прије Христа она не

само једној странци, на којој је почињао режим, на кога је сада изливен гнев његов, да од једном окрене леђа томе режиму? Вршени су избори по староме неслободоумноме закону о изборима, вршио их је исти апарат службени који и у прошлим двадесет година, употребљавана су иста средства као и прије, па опет побјеђене присталице прошлог режима! Или је народ и прије био у те присталице кад их је слао у сабор; или их је данас оставио зато, што се увјерио да им одозго, из Пеште, више не симпатизује. Ако су избори и овог пута као и прошлим двадесет година вршени насилно, па народ овог пута ипак побједио, онда је у прошлим двадесет година или о то бравом рад присталица старог режима, или је тек сад отворио очи, политички сазрио, кад је успио да под неслободоумним законом о изборима ипак гласа за своје људе.

Ко би се још и томе надао — вели Газет Tagespost — да ће се утицај великих руских радничких штрајкова осјетити чак и у мирном Сарајеву, гдје се о тим измјенама данашње културе није ни сањало, гдје се димије и фесови мијењају са фраком и класком и гдје се фаталистички вјерује да све у свијету мора да буде како је?

Кинески зидови изгубили су вриједност послје Марковијевог телеграф и Димоних балона. Између народа и држава падају преграде, и све се више вежу у циолину заједничким интересима и општим увјерењем, да их на овоме свијету чека све једнака судбина. Велики преокрет у словенској Русији, изазват помоћу многих бура и потреса, појачао је идеју о солидарности општих интереса, о мирном и културном раду и јачању општег а не личног благостања.

Књижевност, умјетност и просвјета

(Методика земљописне наставе у народној школи) Ту скоро је штампана у Београду књига, чији наслов горе написао, а коју је написао Мил. М. Станојевић београдски учитељ. Ово дјело представља нам једну дјелу монографију из специјалне дидактике и добар је дошло школским људима опште, а погледито пак наставницима основних школа, јер исто свухвата у главном све што се посредно или непосредно односи на настављање

* Методика земљописне наставе у народној школи. По Рингу, Рунсу и др. списима израдио Мил. М. Станојевић, учитељ. Прегледана од стране Гл. Проф. Савста, одобрена и препоручена решењем г. Министра Просвјете од 27. јуна 1906. год. П. Бр. 10.020 Београд. Електрична Штампарија С. Хороница — Београд, 1906.

лика битка између Ремљана (када је Антимије и Октавијан побједио Брута и Касија), која је рјешила ко ће бити господар Рима, и та битка обори римску републику.

Ок Драме и Дедеагача стајале су тврђаве Максимијановљ (код Бумулдине), Тројанопол (близу Дедеагача), Амфиоп или Пелаге (Пополна) близу рединског залива и тахинског језера, Неапол (код Кајале), град Валер, око којих су вођене крваве борбе Траг неких од ових градова очуван је и данас у развалинама.

У овом крају па највише до Разлта и Велеса стајало је елирско племе Теони. између 552—638 насељавали су ове крајеве српска племена Драговићи (на западној страни Ролопе, гдје је ријека Драговица и између Вардара и ријеке Несте и један дио око Солуна) и Руинџани око орфанског залива (Рендина) и Тахинског језера. Ови Руинџани били су чувени као морепловци. Главни им је град био Рендина близу ушћа ријеке Струме.

Чуven је руинџански кнез Пребуд, кога је византински цар погубио 677. године, због чега ово српско племе удружено са другим својим сународницима нападне на Солун.

О својим освајањима ових страна говори Краљ Милутин у својој повељи да тој манастиру Хиландару, у времену када је својим витештвом довео византинско царство скоро до пропасти. *)

У Драму је умрла 1317. године византинска царица Прена, мајка Симонида Милутинова. Тада је краљица Симонида

*) По грчким изворима, Кавала је на мјесту старог града пелопонез, који је још 559. год. прије Христа, имао право ковања сребрног и бакарног новца.

у географији, почевши од историје развијања географске наставе па све до практичног предавања једне методике јединице и примјене свих могућих учила и других средстава при предавању овог предмета у ови школи. Тако је са доста великом прецизношћу у књизи изложена теорија наставног плана и програма (о избору и распореду наставног градива), а тако рећи до стигла се у њој износи теорија о методичком поступку у школи (о избору изабраног материјала).

Наша педагошка литература је сиромашна дјелима из специјалне дидактике у опште, а географија из те науке тако рећи и нема. Особито је пак сиромашна у томе с погледом на географију, а сама природа тог предмета таква је, да су предавачу при предавању истог предмета учествовања не за ма коју другу науку. Асоцијативан положај географије као школског предмета између реалних и хуманистичких наука даје јој ову важност, која је права цијена врхунског васпитног циља — јаке и дошљедне моралне воље, моралне карактерности код васпитаника; јер се не може ни замислити да елементар воље, убјеђење, које се добија простим знањем, може пријећи у *испуштање*, ако то знање не пробуди многострано интересовање, а јасно је опет да само знање о подлози свега оног што човјек може заинтересовати, знање о земљи и насељени опште може ујединити у нама интересе: емпирски, ескузативни и естетички с једне и симпатички, социјални и религијски с друге стране, јер је на свијету све што нам даје сазавање, а у свијету се догодило и догађа се све оно што нас уводи у односе различитих вјера.

Методика географске наставе почео је обрађивати још Куменски, али је поред тога на жалост и дан-данаас та наставна на мислим мјестима једно пуко набрајање: брда, долина, ријека, језера, мјеста итд., а таква географска настава не само да није она кочица између другичјих наставних предмета, но ни сама за себе нема никакве важности, нити се њоме постиже ни онај практични циљ, који јој је био некад на мишљен без обзира на какву васпитну сврху. Како је наопак тај рад видјети онај, коме прије нијесу били добро познати званични дидактике, кад прочита Станојевићеву „Методика земљописне наставе у народној школи“, коју најтоплије препоручујемо црногорским учитељству, а треба да је има и свака школска књижица у Црној Гори.

Књига се може поручити код књижаре Велимира Валчаћа у Београду, а цијена јој је 2 динара или 2 круне.

Цетиње, априла 1906

Xaverius.

Домаће вијести

(Телеграфске честитке и отповради) На честитку Књижевне Владе павлом рођен-дана Њеног Краљ Висоцанства Књагине Милене, из Беча је Књагинца благодаривола да заблагодари овим телеграфским отповдрвом:

„Нека чланови Књижевне Владе и њих ревности председник *приме Мој најсрдичнију благодарност на поднесеној Ми честитци.*“

МИЛЕНА“.

долазила у Драму и отпратила тијело мајиноу у Цариград, гдје се и сама тада дуже задржала. Симонида је тада умрла 25 година.

Душан Силни олма по вјенчању на краљевство 1331. год. крене се са војском на освајање јужне Македоније, те освоји све земље до Арфополиса на мору, узимајући Серез и Зиху, које је доцније освојио. Скоро сва јужна и источна Македонија била је већ тада у његовим рукама. У војсци Душановој биле су главне вјводе: Хреља господар Мелника и околних земаља и градова; Богдан владалац Родпе и т. д. Тада је већ драмски санџак био у српским рукама, и ако му је становништво и прије било српско. Границе српске допирале су тада до Фере (Феричика) код утока Марице, којом је обилашћу управљао војвода Угљеша. **)

На 3—4 километара од Бумулдине стоје развалине Масимопоља, гдје је војвода Момчило потукао Кантакузена и његове Грке, а прије тога код Абдере спалио лаје Турака, савезника Кантакузенских. Пријестоница Момчилова била је Ксанти (Сере), гдје му је и војвођиница становала.

Душан освоји Зиху 1344 год. па спреми најодранију војску под командом најхрабријег војводе Прељуба, против Турака Амурових.

Крстопољски тијеснац код Кавале био је у ово вријеме једна од најважнијих стратешких тачака, утврђена градињима и зидинама. Храбри српски соколови узели су тај непобједни тијеснац од Кантакузенских „Елиноса“.

**) П. Срећковић: Историја I, стр. 61—68. Нишња овај одјелак служио сам се њиме и другим историјским изворима.

На владину честитку Креног Имена Књаза Господара, Његовог Краљ Висоцанства Књаза Господар благодаривола је да одговори овом депешом:

„Министру председнику Господину Мијушковићу Цетиње

Љубив Моја за драги Ми народ улијеза Ми увјерене, да Ме његове добре жеље свуда праше те му одавде захваљујем као и ревности Мојој влади на упућеној Ми честитци за Моје крсно име.

НИКОЛА“

У име Владе Његовог Краљ Висоцанства, министар председник Господин Лазар Мијушковић честитао је Књазу Господару крсно име овом депешом:

„Son Altesse Royale
Prince de Montenegro

Wien

У име члнова Ваше владе и цијелог пјервог Вам народа црногорског учешћем се поднијети најискреније честитке Вашем Краљевском Висоцанству приликом Креног Имена, молећи свеомогућег Бога и светог Георгија, да Вам покрене добро здравље и дуги живот за срећу и напредак Вашег узвишеног дома и оданог Вам народа црногорског.

Најповишији слуга
Л. Мијушковић“

(Министарске сједнице) Пошљедњих дана у министарству иностр. дјела било је више министарских сједница, које су одржане под председништвом министра председника г. Л. Мијушковића.

(Ручак у аустро угарском посланству). Прекин је у просторијама посланства аустро угарски посланик г. барон Ку од Куненфелда са госпођом баронесом давао ручак, на који су били позвани многи наши великодостојници и чланови дипломатског кора.

(Учинили излет). Господа чланови овдашњег дипломатског кора са госпођама учинили су у прошли уторак излет на Ловкен до Иванових Курита, гдје су пробора-вили цео дан.

(Одликovan) Г. Петар Банашевић, писар француског консулата у Малаги, одликован је сфидирским орденом Palmes Academiques

(† Ана Ј. Ковачевић). На Цетињу је 26 ов. мј. преминула Ана Ј. Ковачевић, мајка гђе Мар, сузруга г. Љпаве, професора цетињског глумишта.

Дули покојнице нека Бог подари рајско насеље.

(Давање помен) У суботу 29. ов. мјесеца у 11 сати прије подне у цркви на „Новом Гробљу“ освјетле Књ. Цр. Државне Штампарије, давање помен приликом смрти ск. препринутог свога друга г. ц.кој. Митра У. Перовића и осталим својим преминулим друговима. — Са овимјем се извјештавају породице, пријатељи и познаници упокојених.

(Свечаност на Заграбљу). У недељу прије подне на Заграбљу биће освјетлење и свечано отварање новог депозита за водовод. Надати се да ће овој скромној свечаности присуствовати и грађна цетињски.

(На знање). Умљавају се сви они, који би имали огласе, изјаве благодарности и новчане пошиљке да шаљу за „Глас Црногорца“ да упућују непосредно адма-

Војвода Момчило држао је 1344 год. крајеве источно од Сереза, Струме и Драме, а за тијем последије п бједом Кантакузеном (који је једва жив утекао), и над Турцима, његова се власт ширила по Приморју од Кавале на Исток све до ушћа Маричина. Момчило је након тога јуначки погинуо под бедемама Периторја (у народним пријама Пирлитор турски Буру-Кале), заједно са својих 4000 коњаника, који су се борили као лавови, од којих ни један јунаштво не пропусти, нити се предаде. Тако прича сам Кантакузен, од чеје је руке и његових Турака, Момчило и погинуо 7. јуна 1345. год. *)

Заповједник града Драме и области био је за владе Душанове и последије смрти цара Кесар Воихна (сахрањен у Хиландару?) а за тим његов зет Угљеша Мрњачевић отцијепи сереску и драмску област, у којој је самостално владао као деспот до маричке погибије. Последије српске побједне и грчки порази у Клисури код Филипија, Срби су заробили грчког цара Матеју, и сровели га у град Драму.

Од старина у овом крају вјелз поминути огромне развалине града Велика Александра Македонског. Ту стоји огромно камење у цијелини, тако да га не може покренути никаква справа ни снага. На зидовима има и натпис. **) Осим тога стоје

*) Момчилово дјеловање опширно је описано у XXXVI „Гласу“ Академије Наука у расправи Струма област у XIV. вијеку и цар Стефан Душан од Стојана Новаковића. Ја сам се послужао и овом расправом

**) Турски зборник солунски „Салнаме“ од 1596. год. вели за ова развалине: да су из доба Филипа Македонског, да је ту била некадашња варош Филипи, и да се то мјесто турски зове „Дијалитам“, што значи усљен камен.

вистрапна листа или Управи Државне Штампарије, а не уредништву или главном уреднику листа, да би се у том погледу административна учинила једноставнијом а забрња отклонила. Обратно: они, који имају да шаљу ва „Глас Црногорца“ каже дописе, извјештаје и у опште све рукописе, који се не штапају међу огласима, умљављу се да их шаљу само на адресу уредништва (не администрације!) или на адресу главног уредника листа. И ако је ово објашњено у зачељу листа, омет смо сматрали за потребно да овим путем наглашимо.

Телеграми Бечког Кор. Бироа

САРАЈЕВО 23. априла. — Вођени су преговори између владе и радничког комитета. Резултат као да је повољан Четворица притворених пуштени су на слободу. Повраћен је мир.

ССФИЈА, 23. априла. — Данас је отпочела парница против листа „Мир“, који је оптужио министра председника и министра рата да су утајили 160.000 франака при лиферијацији фишека.

ПЕТРОГРАД, 23. априла. — Званични лист објавио је оставку Витеа и Дурнова и наименовања Горомкина за председника министарства. Виге је одликован орденом Александра Невског у бриљантима. Цар је управио Витеу и Дурнову својеручно писмо благодарности.

БЕЧ, 24. априла. — Турски амбасадор јуче је посетио Књаза црногорског

МОСКВА, 24. априла. — По „Вјеснику“ извјешан је атентат бомбом на гувернера Москве Дубасова, кад се враћао из саборне успешке цркве у свој стан. Дубасов је рањен, ађутант његов и један стражар убијени су. Неколико лица је рањено. Атентатор је био у униформи официра.

СОФИЈА, 25. априла. — Напљедник румунски са породицом посетио је Књаза бугарског у Букурештаду. Били су на ручку, и вратили се за тим у Констанцу.

ПАЗИЗ, 25. априла. — Извјато је 578 резултата избора. Изабрано је 78 конзервативца и либерала, 22 националиста, 70 прогресиста, 53 социјалисте, 33 фузионисане социјалисте, 10 независних социјалиста, 153 још неповнати.

АТИНА, 25. априла. — Четрвајест енглеских ратних лађа приспјеле су. Адмирал и генерални штаб посетили су Краља.

ГИБРАЛТАР, 25. апр. — Двије крстарице отпловиле су за Левант.

БАРСЕЛОНА, 25. априла. — Ухапшено је 16 анархиста.

још и развалине Амфилоја (Попоља) и других, поменутих већ, старих градова. Једино се граду Волери изгубио сваки траг.

Од старе тврђаве Вовихине потом Угљеше Мрњачевића у Драму, стјига још само један низак зид, и то близу хотела, где сам одио. И сахат кула у Драму старра је грађевина, исто тако и тзв. Арап-дарија.

У турском „Салнаме“ у за 2836 год. стоји, да је цијела Драма у старо вријеме била ограђена зидом од којег је остало само онај поменути зид код Хотела „Салнаме“ казује, да је Драму освојио Дала Шахин и Евренис-бег 776. год. (1374—75).

Турски ге. граф XVII. вијека Хаџи Калфа или Катиб Челебија списао је овај крај, и убраја га у „земље“ на лијевој страни Румелије, а припадао је тада санџаку Галицшља. Данас су Драма, Кавала, Орфаво и околина њи саставни дијелони солунског вилајета. Интересан је баш на овоме мјесту поменути шта тај турски ге. ограф о овим варошима говори, и у каквим су ове стању биле у првој половини XVII. вијека. Ево његових забиљежака са неким нашим исправкама, ниже: *

„Драма (Дирама) близу Среза, год. 775 (1373—74) освојена од Дала Шахана, од Цариграда (удаљена) 10 дана. Најближе су околу: Неврекуби (Неврокол), Зихна, Берекети, Сарус (Сир) пријатно мјесто у равници. Вода се стиче са свију страна, и има је избиља. Тка се овдје лијепо платно за чадуре, а јужно и источно од Драме добро роди пиринац.

* Споменик Академије Наука XII Ст. Новаковић.

САРАЈЕВО, 25. априла. — Власта су позвале раднике да наставе рад.

БЕЧ 26. апр. — Цар Вилхелм учиниће 6/6 Цару Францу Јосифу кратку појету у Шенбруну.

ПЕТРОГРАД, 26. априла. — Књаз Оболенски ослобођен је дужности прокурора Светог Синода, а остао је још члан савјета царства. Неки министри дигнути су с дужности. Сенатор Кауфиан наименован је за министра просвјете, Шв. ибах постављен је за државног конрогора. Шчеглов наименован је за министра руског у Копенхагену а његов прешатвеник у Копенхагену очекује се у Петрограду, где се говори о његовом наименовању за министра иностр. дјела. Прва сједница Думе биће 10/V; прије те сједице Цар ће у Зимском Дворцу примити на свечан начин чланове Савјета и Думе.

ЛОНДОН, 26. априла. — По гласу којег је Рајтер добио из Кијева гроф Игњатијев је убијен. Не зна се узрок.

ТУРИН, 27. априла. — Штрајк раднички свршен и рад отпочео.

ЦАРИГРАД, 27. апр. — Турско-бугарски погранични сукоб откљоњен.

ПЕТРОГРАД, 27. апр. — „Привател“ Вјестник“ демантује вијест о убиству Игњатијева.

ПЕТРОГРАД, 28. априла. — Царска породица вратила се овамо из Царског Села.

Столипин је наименован за министра унутр. дјела, Кокосцев финансије. Књаз Кирињски за главног прокурора Св. Синода.

ПЕТРОГРАД, 28. априла. — Дума је отворена. Цар је држао кратак говор, којим је поздравно пославице, пожељевши срећу својему народу и успјех Думи.

Стјечај

Поштанско телеграфском одјељењу потребан је један секретар у административном одсеку (годишња је плата кр. 1920)

Кандидати треба добро да познају српски језик и да имају факултетску спрему; — прече право имаће црногорски држављани и они, који имају стручну спрему, или да, уз правнички факултет, добро познају још један од страних језика — француски или њемачки.

Ко жели заузети ово мјесто, нека се, са својим документима,

„Кавала на морској обали спрам острва Таса, које је 7 миља далеко, град и кадилук са рудницама у близини. Од Цариграда се иде у Кавалу за 9 дана, околу су мјеста: Берекети, Чајлави, Кара су, која је освојио Дала Шахин год. 777 (с. 1375—76). Граду нема равна. Околини стрмени и скоро неприступни брегови гужрају се до мора. Град Кавала је на одвојеном брежуљку као соколско гнијездо. Вода се доводи с оближњег бријега водоводом, који је заштићен особитим зидом. Трг је унутра у вароши, а ханови су изван вароши на пристаништу. Пошто се прође горе поменуто мјесто Мегри (Макри), дје се објом до бријега Марија и до пристаништа Ђерамиде, али ту могу пристати само мале лађе, јер је плитко. Горе поменути град сазидо је султан Селим, јер је Кавала била гнијезд морских разбојника (сусара). Из Кавале се иде у Орфан за дан“.

Ја држим, да се Хаџи Калфа вара, да је кавалски град саградио султан Селим. Тај град је постојао још за византиске и српске владавине овим крајевима.

Новији турски извори (шматизам солунски „Салнаме“ за 1896 год.) не слажу се са Хаџи Калфом односно године, кад су Турци освојили Драму. Хаџи Калфа вели, да је то било 775 г. (1373—74 г.), а „Салнаме“ пише, да је то било годину дана касније, т. ј. 776 године (1374—75 год.)

У томе времену, дакле, три године послје крваве маричке батке, а 14 година прије косовске погибије 1389 год. стели су Турци од Срба лијепу државину Угљешину: град Драму и околину, и сад заповиједа у њој!

обрати потписатоме најдаље до 25. маја т. г. по с. к

Број 2220.

На Пешини, 19. априла 1906.

Из канцеларије пошт.-тел. одјељења министарства унутр. дјела.

Зван. 2—5

Распоред

СЛУЖБЕНИХ ЧАСОВА КОД ПОШТАНСКИХ ШТАЦИЛА, почињући од 24. априла тек. год.

Петине:	од 9—12 подне,	од 3—6 по под.
Ријека:	« 8—11 пр. под.	« 3—6 « «
Вегуши:	« 9—11 « «	« 3—6 « «
Грахово:	« 9—11 « «	« 3—6 « «
Подгорица:	« 8—12 « «	« 3—6 « «
: купљене пош. проз нар. од 10—11 пр.		
Д-град:	од 9—12 подне,	од 3—6 по под.
Колацин:	« 9—12 « «	« 3—6 « «
Адријенца:	« 9—12 « «	« 3—6 « «
Никинк:	« 9—12 « «	« 3—6 « «
Шавник:	« 9—11 пр. «	« 3—6 « «
Жабљак:	« 9—11 « «	« 3—6 « «
Великје:	« 9—11 « «	« 3—6 « «
Претепан:	« 8—12 — подне,	« 3—6 « «
Бар:	« 7—11 пр. «	« 3—6 « «
Улицинь:	« 9—12 — подне,	« 3—6 « «
Вир:	« 9—12 — « «	« 3—6 « «

Из канцеларије поштанско-телеграфског одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, број 2257. Петине, 21. априла 1906. год.

2—2

Објава

Поштанско-телеграфско одјељење министарства унутрашњих дјела има у депозиту извјесна издања марака, која је вољна продати. Ко би их желно купити, нека се обрати одјељењу најдаље до 21/IV—4/V тек год. за услове, а продаја ће се закључити на 1/V—13/V тек. год. са понудиоцем највеће цијене.

Број 1759.

Петине, 24/IV 1906.

Из канцеларије пошт. тел. одјељења министарства унутрашњих дјела.

AVIS

La Direction Générale des Postes et des Télégraphes du Monténégro met en vente, par adjudication, les stocks des timbres-poste de l'émission 1902.

Les acheteurs sont priés de s'adresser pour les renseignements à la dite Direction — au plus tard jusqu'au 21/IV. y. s. — 4/V n. s., a. c. — La vente sera conclue le 1/V v. s. — 13/V n. s., a. c.

№ 1759.

Chancellerie de la Direction Générale des Postes et des Télégraphes —

à Cettigné, le 24 mars 1906.

5—5

Службене објаве.

О Г Л А С.

Јавна продаја непокретности официра Алексе Бечића из Валабана у Зети, извршиће се 3. маја и 4. септембра 1906. год.

Види оглас у 10. броју „Гласа Црногорца“ од 1906. године.

Број 211 ек 1906. 336.—1905.

У Госудовцима, 10. априла 1906. год.

Капетански Суд,
Кап. зступ. Никола Вулетвић

Р. 48. Број 187. 1—1

О Г Л А С.

Извеси се на јавну продају доле описана непокретност Сава Лакићевића из Кривошија, која је процијенена круна 2100.

Продаја ће се извршити у Канцеларији Канцеланског суда у Грахову.

За продају се одређују три рска: 10. маја, 10. јуна и 10. септембра тек године.

На првом року неће се непокретност продати испод процијенене вриједности а на другом хоће и ниже, али никако испод 2/3 процијенене вриједности, а на трећем року уступиће се понудиоцу највише цијене према чл. 259. зак. суд. грађ. поступку.

Сваки је лиценит дужан положијати јемство 10% од процијенене вриједности.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право дужникова повјерозици и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Једна кућа постојећа у вароши Грахову, саграђена по новом плану, на један бој, покривена тиглом, одијељена је у два одјељења од којих је једно одјељење уређено за дућанску радњу, а друго за пећарску, пошто је у истоме саграђена пчћ за хљеб. Кућа је дуга 9,83, а широка 6,43 метара. Пеменутој кући припада и зграда у дужани 17. а ширине 15,50. метара,

Описана непокретност граничи: од истока имовином Сава Лаловића, од запада улцом, која води из вароши за Цуде, од сјевера имовином Јовице Ђедовића, а од југа лицем к вароши.

Број 324—1906—269 ек 1905.

Грахово, 10. априла 1906. год.

Капетан. Аким Даковић.

Р. 224. Бр 188 1—1

О Г Л А С

Износи се на јавну продају непокретност Петра Ђона Бушатлије, из Улицина, која је процијенена круна 684 64 хел.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписаног суда, а рок продаји одређен је: 30. априла, 30. маја и 30. јуна ов. год. у 10 сати прије подне. На прва два рока неће се непокретност уступити испод процијенене вриједности, а на трећем и ниже али никако испод 2/3 процијенене вриједности непокретности.

Сваки је лиценит дужан положијати јемство 10% од процијенене вриједности непокретности.

Позивају се сви они, те имају на непокретности какво реално право, дужникови повјерозици, и они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Непокретност се састоји: из једног буљуга маслина од коријена 113 — процијенен круна 600, налазећих се у село Колонцу, а граничи маслинама Хуша Цан Курте, маслинама Твар ове, с треће и четврте сеопким путевима; и два рала ораће земље код драме од Колонце — процијенени су круна 84.64 хел. Граниче земљом истога дужника, земљом Милуш Дибре, земљом Мет Бима и с четврте путем.

Број 183. гр. 37.—1905.

Улицинь, 13. априла 1906. г.

Капетански Суд у Улицини.

Р. 182 Бр. 193. 1—1

СУДСКИ ПОЗИВ

Књ. Обласни Суд у Бару — на основу свог рјешења од данас, број доњи, донешеног у кривичној парници противу Сава Бећирова и Омера Цан Саљова, оба из Зганга код Улица, због украденог говедета Хим Туфе, из истог мјеста, — позива овим одбјелог оптуженика Сава Бећирова, да на дан 2. јуна ове 1906. год. у 9 сати прије подне предстане Књ. Обласном Суду, код ће се дана одржати јавна респрава за суђење овога дјела. У случају, ако позвати на одређено рочиште не предстане Суд ће донјети пресуду in contumaciam.

К броју 196.—V.—1906.—16.

У Бару, 18. априла 1906. г.

Књ. Обласни Суд:

Судија А. В. Рађеновић.

Зван. 1—3.

О Г Л А С

Јавна продаја непокретности Зед Доде, односно његова оца Дод Ивана Лекочевина из Подгорице извршиће се дана 20. маја и 20. септембра ове год. у 3 сата послје подне.

Види оглас у 12. броју „Гласа Црногорца“ од 1906. год.

К броју 45—16—1906.

Подгорица, 20. априла 1906.

Капетански Суд

Кап. С. Шестић

Зван. 1—1

О Г Л А С.

Јавна продаја непокретности Риста Ивова Вуксановића из Глухог-дола, извршиће се 20. септембра ове године.

Види оглас у 2. броју „Гласа Црногорца“ 1906. године.

Број 760—445—1904.

В и р, 19. априла 1906.

Капетански Суд

Кап. Лазар Т. Пламенац

Р. 39. Број 193. 1—1

О Г Л А С.

Јавна продаја непокретности Стане Навићене Перазин из Годиња извршиће се 20. септембра ово године.

Види оглас у прилогу 52 ом броју „Гласа Црногорца“ из 1905. год.

Број 1018—257—1904

В и р, 12. априла 1906. год.

Капетански Суд

Кап. Лазар Т. Пламенац

Р. 41. Бр. 195. 1—1

О Г Л А С

Јавна продаја непокретности Јова Ратковића у Општини Драговољској, извршиће се 22. августа ове године.

Види оглас у 9. броју „Гласа Црногорца“ од ове године.

Број 497—1906—387—1905.

У Саринићима, 22. априла 1906.

Капетански Суд:

Кап. Милисав Ј. Николић.

Р. 41 Бр. 205. 1—1

Приватне објаве.

Старе црногорске употребљене и пошт. марке као и друге источних држава купујем по најбољој цијени. Поруке и пошиљке регулишу се преко поште. Скупљачима распродајем вијарку од 15000 разних марака.

A. Weisz Briefmarkenhandlung
Wien I Adlergasse 8.

П. п. Бр. 8 7-8

Јован Милошевић — Трст

комисионарски посао, трговина на велико у колонијалној роби, дрога-рији, јужним воћем и т. д.

Имаде везе са највећим иностраним увозним и извозним цијацима: Све врсте земаљских производа као орахе, вуну, кожу, звијерку, разно медуцинално коријење, лишће, бабе, и цвијет купује за свој властити рачун и прима у комисију — постивава најбоље цијене, кулантина послуга, провизиона стопа умјерена.

П. п. Бр. 86. 9-26

Накладом штампариие Мирослава Спаића у (сријемској) Мисировици изшло је у српском преводу, сензационално дјело потпоручника Билзе-а (Фрица пл. од Кирбурга) под насловом:

ИЗ ЈЕДНОГ МАЛОГ ГАРНИЗОНА

савремена слика из војничког живота.

Послије оних догађаја и неприлика, које је потпоручник Билзе, надавши своје дјело доживио; побудило је жељу цијелог обрађиваног свијета, да дјело тог младог потпоручника прочита.

Двјеста хиљада примјерака, није могло да задовољи немачку читалачку публику, изузевши грађане царевине немачке, пошто је цело дјело за њих забрањено.

Сад се пак Србима пружа прилика да то дјело прочитају у лијепом и чистом, српском језику и да га виде:

Зашто је то дјело Билзе написао?
Зашто је за Немачку забрањено и
Зашто су Билзе-а затворили.

Књига износи 17½ штампаних табака и стаје 250 к. Како поручи 10 књига добија једнајесту на поклон са плаћеном поштарином. За Србију Дина 270. а 9 књига 20 дина, плаћена поштарина. Само по уплатијем новца пошиљке добија књигу са плаћеном поштарином.

Накладна штампарииа
Мирослава Спаића
Мисировица (Сријем).

П. п. Бр. 111 9-10

НАЈБОЉЕ САВРЕМЕНЕ НОВОСТИ!

Умјесто К 40 само К 12. Најфинији, често акром, двоструки дурбин, најповији, најбољег састава, са 6 објектива, најбоље квалитете. Модел „Zeus“ за путовање, казалишта и т. д., 144 мм. висок, објективи 43 мм. промјера уз ванредну свјетлост, са компасом, кожним током и ремењем К 12. Као што је доказано, продано је преко 10.000 комада војсци, спортским клубовима и т. д.

Велико и свеопште признање ужива строј за шишање власи из творнице у Солднгену од најбољег челика, са троструком иглом.

врсним резом, наткривљује све до сала изашле стројеве, врло јефтин, комад по К 550. најфинији К 7—, за шишање браде К 6—, за животиње К 5—. Сигурни строј за самообријање само К 4—. Строј „Стар“ К 685.

Ваш за половацу јефтиније него ли у трговинама на оброке, отпремам уз петгодишње јамство

нове на високо удешене Сингерове шивачке стројеве, удешене за тјерањем ногом, скупа са ормарићем за К 49.,

а за тјерањем руком К 42. Singer-Ringschiff са раскопном опремом и свим прибором уједно са ормарићем К 78. Стројеве за везење К 4. Сингер-Централ-Бобин са елегантним ормарићем само К 92.

Двоколице у највећем избору: нове од 120 кр на навиге, употребљене од 70 кр. навиге са свим прибором.

Отпрема уз поуздане M. Rundbakin, Беч IX./1, Liechtenstrasse 23. Цијеници сатова, прегледа, лапаца, музичких и разних потребних кућних ствари, бесплатно и франко.

П. п. Бр. 115 5-10

Одговорни уредник: Алекса Мартиновић

ДОПУТОВАЛА

Дипломр од Император. Варшавског Универзитета зубни љекар — и добивши све потребне справе зубољекарског кабинета, отпочињући праксу, моли за посјету,
Улцињ.

Др. Е. Березина.

Р. 25. Бр. 189 2-3

О Г Л А С

Дана 14. маја тек. год. од 9-12 прије и од 3-6 сати послј: подне у канцеларији потписате Управе, одржати ће се јавна продаја задарске радње општинеке тезе (пазарнице) за варош Подгорицу, која ће се радња тога дана уступити повудисцу најповољније цијене.

План за израду ове тезе (пазарнице) као и односни контракт може свако видјети у канцеларији ове Управе сваког дана од 8-12 прије и од 3-5 сати послј: подне. а како план тако и контракт на сами дан лиценцирање, прије почетка лиценцирања, бити ће предочени и у потанкости објашњени лиценцирантима.

Лиценциранти дужни су предходно положити кауцију у непокретности 40% од вриједности закупне радње или у готовини 20% иначе неће имати право лиценцирати.

Позива се овим сваки онај који лиценцирати жељео буде, да се горњег дана тачно у одређеном сату пријави у канцеларији потписате Управе.

К броју 477.

В. 1906. 223

У Подгорици, 11. априла 1906. год.

Управа општине нар. Подгорице
председник,
Кап. Ст. Рачковић.

Р. 155. Бр. 190 2-3

ОБЈАВА

Механичко-гвожђарска радионица Петра Дрецуна — Цетиње поправља све врсте машини од швења и кропљења лоза под гаранцијом и држи потребити прибор за исте, приватно оружје и све гвожђарске израде.

Израђује громобране по најновијем систему

Петар Дрецуна
механик

Р. 38. Бр. 167. 2-3

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Мислосптовани господин Крдун Филип Бурашковић, приложио је цркви свете Тројице у Вуковцима 4 врло красне уквирене иконе, те му са овим путем у име општине изјављујем најтпнију благодарност.

Ристо Поповић, парох Вуковачки.

Р. 35. Бр. 192. 1-1

†

Јавна Благодарност

Иако смо под притиском големијех јада и нове несреће, која нас тако брзо задеси смрћу трећег и најстаријег нам сина

Јока,

сматрамо за највећу дужност овим путем изјавити наше најјердачније признање и доживотну благодарност г. Михаилу Чучку — команданту параброда „Далубио“, који покојниково тијело у Тргу прими и до Котора доведе и учествова при сироводу до изван града.

Незаборавна хвала г. конту Вицковићу, пречасном свештенству и грађанству которском, који у сријетању и пратињу покојника учествоваше до изван града Котора.

Срданча хвала најшој браћи: Ђегићима, Ђекићима, Ђуцама, Озорићима, Бјелицама, Ђетићима, грађанству вароши Цетиња, Добрицама, Ђеклићанима, Ђуботићанима, грађанству вароши Ријеке, Метеричанима, Ђешанима, Ђешкоповићима, грађанству вароши Подгорице, Шинерима, Бјелопавлићима, Ђешивцима са свијема својјима главарима и свештенством, који цијелијем путем дочекиваху и праћу сировод покојника.

Наше особито признање Бањанима, Граховљанима, Нивићанима, Јуцањанима, Рудићанима, баталионима Требињскоме, Никшићкоме и Луковскоме, етаповицишту вароши Никшића и из околине са свештенством, који многобројно без разлике пола и положаја среташе и до вјечном боровишта испраташе нашег несретног сина.

Хвала господи на одржанијем говорима, оним, који на одар покојников вијенце положише, као и првачкијем друштвима вароши: Цетиња, Подгорице и Никшића и свим оним, који нам телеграфски писмено или ма којим путем изјавише саучешће у неизмјерној и вјечитој жалости нашој.

Никшић, 22. априла 1906.

Војвода Ђ. Петровић-Негош
с родбиком.

Р. 205. Бр. 203. 1-1

†

Приликом смрти нашег непрежаљеног мужа, односно оца

МИЛОША,

који се пресели у вјечност 25. марта ове године у 60 години живота у Шибонку, гдје је био на лијечењу, сматрамо за моралну дужност и овим путем из дубине душе најпоштовније заблагодарили Њег. Краљ. Височанству Господару, који се благозволио био смловати, те је нашег милог покојника послао на лијечење о свом трошку.

Нека је наша срданча хвала браћи Ђуботићанима, Ђеклићанима и грађанству ријечком, који на глас смрти покојникове дјеше и по нашем обитају овдје оплакваше нашег драгог покојника

Хвала свакоме, ко нам ма којим путем указа своје саучешће у нашој големој жалости.

Ријка, априла 1906.

Ожалошћени:

Супруга Маре; синови: Марко, Матар
Вукићевићи.

Р. 110 Бр. 197 1-1

Јавна благодарност.

Приликом смрти нашег викат непрежаљеног сина, односно брата, ђевера и рођака

† ЈОВАНА ПАПИЋА,

који се претелио у вјечност 9 априла о. г. у 35 години свога живота, сматрамо за дужност, заблагодарили браћи племеницима, који у великом броју у наш ожалосћени дом шхиташе, покојника братски ожалосћили, до вјечне куће попуташе и тијем нашу тугу ублажише.

Дживотна благодарност г. свештенству и учитељу Ширу Глиговичу који са својим ученицима покојников сировод увелича, хришћански покојника опоја и до вјечне куће испрати. Хвала г. Вацу Алексићу, који се са покојником на гробу дрљавијем говором оспрети.

Вјечита хвала свима онима, који нам ма којим путем изјавише саучешће и тијем у неколико наша удвијелена срца утјешаше.

Опугна Рудица, 15 априла 1906. год.

Ожалошћени:

Отац Шћепан Папић, брат Шширо, снаха
Тмана, рођак Крето са свом породицом.

Р. 130 Бр. 200. 1-1

вог.
Handk.

ДОВОЉНО ЈЕ
ОД
ФРАНКОВЕ
ПРАВЕ примјесе за наву

Поштована домаћице! Пазите добро на наш поглед,
јер наше најбоље многе творнице најбоље.
Знају садржаја 500 грама
Праве **ФРАНКОВЕ КАВЕ** примјесе

САМО ПОЛОВИЦУ ТОЛИКО,

као од других сурогата, јер је **права Франкова примјеса за наву**

- 1.) снажнија, 2.) лепше боје, 3.) издашнија, дакле: 4.) јефтинија — 5.) притом укуснија и затим још и **не одвише горка.**

За „црну“ каву: на 4 кашике зрна — 1 кашику „Франкова примјесе за наву“
„белу“ „ „ 3 кашике зрна — 1 кашику „Франкова примјесе за наву“

Д. Х 648 О 10 П

П. п.

Број 163.

L. V. W.

1-5

Штампа К. Ц. Државне Штампариие